

2. A CONTRACORRENT

Potser no és moment, potser mai el serà
però aquests dubtes que tinc em segueixen rondant...
Ho he parlat amb el mar, i també amb els
estels i el meu cor dividit ara no sap què fer...

I si ignoro les pors que m'allunyen de tu,
i la vida ens envolta de màgia i de llum?
He mirat endavant durant tot aquest
temps he triat estimar-te a contracorrent.

T'he volgut protegir de tots els malsons
a base de festes de pets i petons.
T'he intentat regalar tot el que tinc
la meva mirada, la veu i el neguit.

Però ara em sento en un pou, no t'hi vull fer entrar.
Veig un túnel llarguíssim que he de creuar.
De cop sento el rampell i un calfred a l'esquena
m'avisa del que estic a punt de fer.

Tinc el cor a les mans i un dolor dins del pit.
Un atac d'ansietat és qui parla per mi.
Jo tan sols puc mirar els teus ulls color mel
i les mans tremolant agafant-te els cabells.

I aquest cor que he cuidat com el més gran tresor
ara sento que el llenço de nou als lleons.
Per haver massacrat tantes fotografies
que dintre del marc tu volies penjar.

I abandono la llar on em creia feliç
i on he decidit seguir el meu camí.
Però per sobre de tot vull que et quedi ben clar
que l'amor que hem viscut ha estat tan especial,
que per sempre quedarà...